

ním přelíčení, o jehož opravu nebo doplnění obhajoba nežádala, byl po tiché poradě soudu prohlášen nález, že hlavní přelíčení až do vynesení rozsudku bude provedeno neveřejně, a to z důvodu veřejného pořádku podle § 229 tr. ř. Tím bylo zákonu vyhověno. — — — —

Čís. 5613.

Použitelnost § 36 tr. zák. je podmíněna odsouzením obžalovaného pro týž čin, pro nějž byl obžalovaný v cizině potrestán.

»Jiným trestným skutkem« ve smyslu § 265 tr. ř. lze rozuměti jen skutek trestný podle našeho trestního zákona.

(Rozh. ze dne 27. května 1936, Zm I 489/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 11. března 1936, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem přípravy úkladů podle § 2 zák. čís. 50/1923 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost není odůvodněna ani, pokud zmínkou, že při výměře trestu měl býti vzat zřetel na předcházející stěžovatelovo odsouzení v Linci pro účast na vojenské organizaci v Německu, naznačuje i při konečném návrhu, dožadujícím se úplného osvobození, zmatečnost podle § 281, čís. 11 tr. ř., neboť má zde zřejmě na mysli zmatek vykročení z trestní pravomoci porušením předpisu § 265 tr. ř. Z rozsudkových důvodů je zřejmo, že nalézacímu soudu nebylo neznámo, že obžalovaný sloužil v Německu též v Rakouské legii a že byl pro tuto svoji činnost také odsouzen zemským soudem v Linci; není však zákonného důvodu, aby zdejší trestní soud vzal jakýkoli zřetel na tento odsuzující výrok cizozemského soudu.

O rozsudcích vydaných trestním úřadem cizozemským vyslovuje trestní zákon v § 36 zásadu, že se rozsudky takové nemají v tuzemsku v nižádném případě vykonávati; je to samozřejmost vyvěrající ze státní suverenity v oboru trestní moci soudní. Jediné v těch případech, kde zdejší trestní soud stíhá čsl. státního příslušníka pro jeho trestný skutek spáchaný v cizině, nařizuje předpis § 36, odst. 2 tr. z., aby mu byl, byl-li již pachatel pro týž čin v cizozemsku potrestán, přetrpěný trest vpočten do trestu, který mu má býti uložen podle platného zákona.

Zemský soud v Linci rozsudkem ze dne 22. března 1935 odsoudil obžalovaného za jeho vstup a službu v Rakouské legii v Německu v létě 1934 pro zločin velezrady do těžkého žaláře na jeden rok, zostřeného postem čtvrtletně; napadený rozsudek uznává pak obžalovaného vinným zločinem přípravy úkladů podle § 2 zák. na ochr. rep., jež spáchal spolčením v Německu s říšskoněmeckými údernými oddíly (S. A.) k úkladům o republiku v létě 1934, a odsuzuje ho k trestu těžkého žaláře

v trvání jednoho roku, zostřené a doplněné jedním postem měsíčně. Podle rozsudkových důvodů i obžaloby nemohou vůbec vzniknouti pochybnosti v tom směru, že obžalovaný byl stíhán a je odsouzen pouze proto, že již koncem června 1934 jako člen S. A. v Německu zadržel J. H. a J. W. pro podezření ze špionáže a takto, přistoupiv za člena k S. A., zúčastnil se činnosti úderných oddílů, totiž služby policejní, a spolupůsobil též při výkonu politického vyšetřování, že však nebyl stíhán, ani není napadeným rozsudkem odsouzen pro svoji pozdější účast v Rakouské legii, ač se obžaloba i rozsudek zmiňují též o onom pozdějším vstupu obžalovaného do Rakouské legie a o službě v ní (od 10. srpna do 25. září 1934). Obžalovaný není takto napadeným rozsudkem odsouzen pro skutek, pro který byl již v cizozemsku potrestán, a s hlediska § 36 tr. z. není proto vůbec zákonného důvodu, aby mu byl trest přetřpěný v Rakousku vpočten do trestu, který mu měl býti uložen podle § 2 zákona na ochr. rep.

Ani s hlediska § 265 tr. ř. nelze vzít zřetel na trest uložený obžalovanému zemským soudem v Linci.

§ 265 tr. ř., hledí-li se k jeho znění, ukládá soudu, aby, byl-li obžalovaný, proti němuž již byl vydán trestní rozsudek, uznán vinným jiným trestným skutkem, spáchaným před vynesením onoho trestního rozsudku, vzal při vyměřování trestu za trestný skutek nově najevo vyšlý přiměřený zřetel na trest dřívějším nálezem vinníkovi uložený. Jiným trestným skutkem, jaký má zákon na mysli, lze však rozuměti jen skutek stíhatelný s hlediska našeho trestního zákona, skutek podle našeho trestního zákona trestný. Poněvadž však obžalovaný byl uznán zemským soudem v Linci vinným tím, že vstupem a službou v Rakouské legii podnikl něco, co bylo nastrojeno k tomu, aby se forma vlády násilně změnila a aby se přivodilo a zvětšilo nebezpečí pro spolkový stát rakouský zevnitř a vzpoura, pokud se týče občanská válka uvnitř, uznán tedy vinným činem namířeným výhradně proti právním statkům cizího státu a nedotýkajícím se právních statků naším trestním zákonodárstvím chráněných, nelze jeho čin posuzovati jako trestný skutek, jaký má ustanovení § 265 tr. ř. na mysli, a podmínka použitelnosti § 265 tr. ř. dána nebyla.

Čís. 5614.

Žiadal-li urazený, aby bolo zavedené trestné pokračovanie proti neznámemu pachateľovi a proti zodpovednému redaktorovi, je nepochybné, že v osobe »neznámeho pachateľa« mienil každú osobu, ktorá sa akýmkoľvek spôsobom zúčastnila uverejnenia článku a dala k nemu podnet, tedy každého pôvodcu článku; takú žiadosť treba pokladať za náležité zmocnenie (§ 14, odst. 5 zák. o ochr. cti).

(Rozh. zo dňa 27. mája 1936, Zm III 253/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti E. H. a spol., obžalovaným z prečinu pomluvy tlačou spáchaného, vyhovujúc zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu z dôvodu zmätočnosti označeného v § 385, č. 1 c) tr. p.